

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Ξεκινά η πώληση του 40% της Finansbank από την Εθνική Τράπεζα

Τις διαδικασίες για τη διάθεση μειωψηφικού πακέτου μετοχών της τουρκικής θυγατρικής της Finansbank ξεκίνησε και επίσημα η διοίκηση της Εθνικής Τράπεζας, στο πλαίσιο εφαρμογής του σχεδίου αναδιάρθρωσής της. Όπως ανακοίνωσε ο ελληνικός όμιλος, το διοικητικό συμβούλιο της τουρκικής τράπεζας αποφάσισε την υποβολή σχεδίου ενημερωτικού δελτίου προς το “Capital Markets Board of Turkey”, καθώς και των λοιπών απαιτούμενων αιτήσεων προς τις αρμόδιες τουρκικές αρχές, για να προχωρήσει σε αύξηση του μετοχικού της κεφαλαίου με κατάργηση του δικαιώματος προτίμησης και έκδοση νέων μετοχών, οι οποίες θα διατεθούν μέσω δημόσιας προσφοράς και ιδιωτικής τοποθέτησης.

Σύμφωνα με πληροφορίες, μέσω της συγκεκριμένης συναλλαγής θα διατεθεί μόνο ένα μέρος από το 40% του μετοχικού κεφαλαίου της τράπεζας, το οποίο έχει δεσμευτεί η διοίκηση της ΕΤΕ να πουλήσει μέχρι το τέλος του 2015. Με δεύτερη συναλλαγή μέσα στους επόμενους μήνες, το ποσοστό της ελληνικής τράπεζας θα περιοριστεί στο 60%. Η συγκεκριμένη δέσμευση περιλαμβάνεται στο σχέδιο αναδιάρθρωσης της ΕΤΕ, που έχει εγκριθεί από τη Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (DG Comp). Μέσω αυτής της διαδικασίας η Εθνική Τράπεζα θα ενισχύσει τους δείκτες κεφαλαιακής της επάρκειας ενόψει και της δημοσιοποίησης των αποτελεσμάτων των stress tests από την ΕΚΤ την ερχόμενη Κυριακή.

Ο διευθύνων σύμβουλος της Αλέξανδρος Τουρκολιάς πάντως σε δημόσια τοποθέτησή του την Τρίτη αναφορικά με αυτές τις ασκήσεις τόνισε ότι «κοιμόμαστε ήσυχο».

Η ανακοίνωση της ΕΤΕ έχει ως εξής:

«Η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος («ΕΤΕ») ανακοινώνει ότι το Διοικητικό Συμβούλιο της τουρκικής θυγατρικής Finansbank A.S. αποφάσισε σήμερα την υποβολή σχεδίου ενημερωτικού δελτίου προς το “Capital Markets Board of Turkey”, καθώς και των λοιπών απαιτούμενων αιτήσεων προς τις αρμόδιες τουρκικές αρχές, αναφορικά με την αύξηση του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου της Finansbank A.S. μέχρι ποσού TL 715.000.000, με κατάργηση του δικαιώματος προτίμησης και έκδοση νέων μετοχών, οι οποίες θα διατεθούν μέσω δημόσιας προσφοράς και ιδιωτικής τοποθέτησης. Στο πλαίσιο του εγκεκριμένου από τη Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (DG Comp) σχεδίου αναδιάρθρωσης της ΕΤΕ, προβλέπεται η μείωση του ποσοστού της ΕΤΕ στη Finansbank A.S., ώστε, έως το τέλος του 2015, η συμμετοχή της να περιοριστεί στο 60%».

ΕΛΠΕ: Ενδείξεις σταθεροποίησης της κατανάλωσης καυσίμων

Ενδείξεις σταθεροποίησης της κατανάλωσης καυσίμων στην εγχώρια αγορά, διαπιστώνουν στελέχη των Ελληνικών Πετρελαίων (ΕΛΠΕ), υπογραμμίζοντας τη σημαντική αύξηση του μεριδίου του ντίζελ κίνησης στις μεταφορές. Στο πλαίσιο εκδήλωσης παρουσίασης του διυλιστηρίου Ελευσίνας (πρώην Πετρόλα) οι εγκαταστάσεις του οποίου αναβαθμίσθηκαν πρόσφατα ο γενικός διευθυντής βιομηχανικών εγκαταστάσεων των ΕΛΠΕ Δ. Ρούτσης και ο διευθυντής σχέσεων με επενδυτές Β. Τσάιτας, υπογράμμισαν την σταθεροποίηση των πωλήσεων καυσίμων στην εγχώρια αγορά. Σε ερώτηση αναφορικά με τη φορολογική επιβάρυνση των καυσίμων ανέφεραν ότι οι φόροι στη χώρα μας είναι υψηλοί και ότι η αποτελεσματική καταπολέμηση του λαθρεμπορίου θα επιτρέψει την αύξηση των εσόδων του Δημοσίου και τη μείωση των φορολογικών συντελεστών. Για την πτώση των διεθνών τιμών του πετρελαίου τόνισαν ότι έχει μικτές επιπτώσεις στην εταιρία καθώς από τη μία περιορίζει τις ανάγκες για κεφάλαιο κίνησης και από την άλλη μειώνει την αξία των αποθεμάτων της εταιρείας. Οι εκπρόσωποι των ΕΛΠΕ στάθηκαν επίσης ιδιαίτερα στις επενδύσεις της εταιρείας για προστασία του περιβάλλοντος που απορρόφησαν 300 εκατ. ευρώ από τα 1,4 δισ. ευρώ που ήταν το συνολικό κόστος της επένδυσης του διυλιστηρίου Ελευσίνας και οι οποίες επέφεραν μείωση των ρύπων (διοξειδίο του θείου, οξειδία του αζώτου, σωματίδια, υγρά απόβλητα) έως και 84%.

Όπως τόνισθηκε η αναβάθμιση του διυλιστηρίου επέτρεψε την αύξηση των εξαγωγών η οποία υποκατέστησε σε μεγάλο βαθμό τις πωλήσεις στην εσωτερική αγορά που μειώθηκαν τα προηγούμενα χρόνια λόγω κρίσης. Ενδεικτικά, η παραγωγή μαζούτ που ήταν ζημιογόνα διακόπηκε πλήρως και αντικαταστάθηκε από παραγωγή αεροπορικών καυσίμων και, κυρίως, ντίζελ στο οποίο τόσο η χώρα μας όσο και οι περισσότερες χώρες της Μεσογείου είναι ελλειμματικές. Η μισή παραγωγή του διυλιστηρίου Ελευσίνας εξάγεται στις χώρες αυτές, περιλαμβανομένης της Τουρκίας.

ΤΑΜΕΙΟ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ
ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Παραίτηση Ανδρέα Ταπραντζή από το ΤΑΙΠΕΔ

Την παραίτηση του Ανδρέα Ταπραντζή από το Διοικητικό του Συμβούλιο του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου, όπου κατείχε τη θέση του Εντεταλμένου Συμβούλου από τη σύσταση του Ταμείου τον Ιούλιο του 2011, ανακοίνωσε προ ολίγου το ΤΑΙΠΕΔ. Η παραίτηση ισχύει από την 1η Νοεμβρίου 2014 και η αντικατάστασή του θα ανακοινωθεί εντός του μηνός. Σε δήλωση του ο Ανδρέας Ταπραντζής αναφέρει: «Από την πρώτη ημέρα της θητείας μου στο ΤΑΙΠΕΔ, όταν αυτό έπρεπε να δημιουργηθεί από το μηδέν σε πιεστικούς χρόνους και συνθήκες, λειτουργήσαμε όλοι με την πεποίθηση ότι πρόκειται για μια σημαντική εθνική προσπάθεια. Να συμβάλλουμε να βγει η χώρα από την πιο δύσκολη κρίση που αντιμετώπισε τις τελευταίες δεκαετίες. Σχεδόν 3,5 χρόνια μετά, νιώθω περήφανος για το έργο που πετύχαμε». Και προσθέτει: «Το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων έχει συμβάλει ουσιαστικά στην ανασυγκρότηση και την αναπτυξιακή επανεκκίνηση της χώρας, ενώ το ίδιο το ΤΑΙΠΕΔ αποτελεί πια ένα όχημα μεταρρυθμίσεων και προσέλκυσης άμεσων ξένων επενδύσεων, επιτυγχάνοντας συμβάσεις ύψους 5,4 δισ. ευρώ με προσδοκώμενες δευτερογενείς επενδύσεις άνω των 10 δισ. ευρώ. Με τους διαγωνισμούς που βρίσκονται σήμερα σε εξέλιξη, το ΤΑΙΠΕΔ ουσιαστικά έχει πετύχει τον αρχικό του στόχο. Να έχει σε πρόγραμμα αξιοποίησης το σύνολο σχεδόν της αξίας των περιουσιακών στοιχείων που έχουν μεταβιβαστεί στο χαρτοφυλάκιό του. Ευχαριστώ όλους τους συνεργάτες μου, το Διοικητικό Συμβούλιο και το Συμβούλιο Εμπειρογνομόνων του ΤΑΙΠΕΔ για την εξαιρετική συνεργασία μας, σε μια δύσκολη και απαιτητική συγκυρία. Θα είμαι πάντα στη διάθεσή τους και εύχομαι να συνεχιστεί δυναμικά και με επιτυχία το έργο τους» Σύμφωνα με πληροφορίες του ΑΠΕ-ΜΠΕ, ο Ανδρέας Ταπραντζής αναλαμβάνει τη θέση του διευθύνοντος συμβούλου στην Avis, ηγέτιδα εταιρεία στην αγορά ενοικίασης και μισθώσεων αυτοκινήτων.

«Οι χρεοκοπίες επιφέρουν συνήθως μικρό οικονομικό θαύμα»

Η κατηγορία είναι σαφής: χώρες που δεν μπορούν να εξυπηρετήσουν τα χρέη τους, θέτουν σε κίνδυνο την ευημερία των επερχόμενων γενεών. Ισχύει; Όχι, λέει μια νέα επιστημονική έρευνα.

Πρόκειται για ένα θέμα στο οποίο συγκρούονται οι απόψεις οικονομολόγων, πολιτικών και δημοσιογράφων από το ξέσπασμα της κρίσης χρέους στην ευρωζώνη. Όταν μια βιομηχανική χώρα δεν μπορεί να πληρώσει τα χρέη της και κηρύσσει πτώχευση πρόκειται για μια οικονομική καταστροφή ή μια ελάφρυνση για τους κατοίκους της;

«Μικρό οικονομικό θαύμα»

Καθαρή απάντηση στο ερώτημα δεν έδωσε ούτε το κούρεμα χρέους της Ελλάδας, το μοναδικό στην ΕΕ. Αρχές του 2012 η Ελλάδα διέγραψε τμήμα του χρέους της παίρνοντας δημοσιονομική ανάσα, αλλά από τότε η ελληνική οικονομία πήρε την κατιούσα και μέχρι σήμερα η χώρα δεν μπορεί να εξυγιάνει τα δημοσιονομικά της. Αναζητώντας διδάγματα για το παρόν δύο οικονομολόγοι, η καθηγήτρια στο Χάρβαρντ Κάρμεν Ράινχαρτ και ο γερμανός συνάδελφος της Κρίστοφ Τράμπες, ανέλυσαν μια σειρά από χρεοκοπίες του παρελθόντος θέτοντας το εξής βασικό ερώτημα: πώς επιδρά μια απομείωση χρέους ή χρεοκοπία μιας χώρας στην ανάπτυξη και στην ευημερία του λαού της; Η απάντηση υπάρχει σε μια ερευνητική μελέτη των δύο οικονομολόγων με τον τίτλο «A distant mirror of debt, default and relief» που μόλις δημοσιεύτηκε και γίνεται αναφορά σε αυτή στην αυστριακή εφημερίδα der Standard. Στις περισσότερες περιπτώσεις, υποστηρίζουν οι δύο συγγραφείς, οι χρεοκοπίες επιφέρουν ένα μικρό οικονομικό θαύμα. Χώρες που κηρύσσουν στάση πληρωμών και, με ή χωρίς τη συναίνεση των δανειστών τους, κουρεύουν τμήμα του χρέους τους, αναπτύσσονται στη συνέχεια με γρηγορότερο ρυθμό από ότι πριν.

Στηρίχθηκαν σε ιστορικά στοιχεία

Στη μελέτη τους οι Ράινχαρτ και Τρέμπες ανέλυσαν συνολικά 47 χρεοκοπίες χωρών, οι περισσότερες στο διάστημα του μεσοπολέμου και στη Λατινική Αμερικής των δεκαετιών του 80 και του 90. Από τα 47 κράτη τα 39 κατέγραψαν γοργούς ρυθμούς ανάπτυξη μετά την κήρυξη μερικής ή ολικής στάσης πληρωμών. Σε 6 περιπτώσεις παρατηρήθηκε στασιμότητα και μόνο σε δύο χώρες συρρικνώθηκε η οικονομία. Τα αξιοπεριεργό είναι ότι η ανάπτυξη κινήθηκε με πολύ γρήγορους ρυθμούς. Στα πρώτα 4 χρόνια μετά την χρεοκοπία στο διάστημα του μεσοπολέμου ο μέσος όρος ήταν της τάξης του 16% και στις χώρες της Λατινικής Αμερικής 9%. Οι δύο οικονομολόγοι αποδεικνύουν με βάση ιστορικά δεδομένα ότι η διαγραφή χρεών έλαβε μεγάλες διαστάσεις. Το 1934 πολλές ευρωπαϊκές χώρες δήλωσαν ότι δεν θα μπορούσαν να εξυπηρετήσουν άλλο τα δάνεια από τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο έναντι της Βρετανίας και των ΗΠΑ. Και ενώ για παράδειγμα το χρέος της Αυστρίας ήταν σχετικά μικρό, 23 εκ. δολάρια το 1934, η Γαλλία εξοικονόμησε ποσό της τάξης των δισεκατομμυρίων, μειώνοντας το χρέος της κατά 50% μετά το 1934.

«Καθαρό κούρεμα»

Μια συνηθισμένη αντίρρηση για τις διαγραφές χρεών είναι ότι ναι μεν οι βιομηχανικές χώρες εξοικονομούν μικροπρόθεσμα χρήματα, μακροπρόθεσμα όμως «υποφέρουν» γιατί μετά τη χρεοκοπία κανείς δεν τις εμπιστεύεται, αφού έχουν διακινδυνεύσει την αξιοπιστία τους. Αλλά και αυτό φαίνεται να μην ισχύει, σύμφωνα με την μελέτη. Μετά από μια χρεοκοπία το 1980 χρειάζονταν 4 χρόνια για να πάρει η χώρα νέα δάνεια. Την δεκαετία του '90 οι χώρες που κήρυξαν στάση πληρωμών πήραν σχεδόν αμέσως φρέσκο χρήμα. Για τους νέους δανειστές ήταν προφανώς αδιάφορο εάν οι προηγούμενοι «αιμορράγησαν».

Το συμπέρασμα της μελέτης των Ράινχαρτ και Τρέμπες είναι σαφές: όταν οι χώρες είναι υπερχρεωμένες εκείνο που χρειάζεται είναι ένα καθαρό κούρεμα και όχι μακροχρόνιοι πολιτικοί τακτικισμοί. Βέβαια σε όλα αυτά αναμένεται πολύ γρήγορα και ο αντίλογος, δεδομένου ότι η Ράινχαρτ γίνεται αντικείμενο στενής επιστημονικής παρακολούθησης, αφότου ανακαλύφθηκε ότι σε δημοσιεύσεις της μετά το 2013 με θέμα το χρέος, τις οποίες έκανε μαζί με τον οικονομολόγο Κένεθ Ρογκόφ, επίσης καθηγητή στο Χάρβαρντ, κρύβονταν πολλά λάθη.

Πετρέλαιο, παιχνίδια εξουσίας και θεωρίες συνωμοσίας

Γιατί έπεσε μαζικά η τιμή πετρελαίου τους περασμένους μήνες παρά τις σοβαρές γεωπολιτικές κρίσεις; Επιστήμονες προσπαθούν να δώσουν πειστικές απαντήσεις και να διαλύσουν τις θεωρίες συνωμοσίας. Ο Ρόμπερτ Μπέργκες, επικεφαλής οικονομολόγος για τις αναδύμενες αγορές της Deutsche Bank Research στο Λονδίνο επιλέγει το κλασικό επιχείρημα της αγοράς και της ζήτησης για να ερμηνεύσει το φαινόμενο. Κατά την άποψή του δύο παράγοντες είναι σημαντικοί και πρέπει να ληφθούν υπόψη: οι ανησυχίες για την ασθενική πορεία της ευρωπαϊκής οικονομίας και μερικών αναδύμενων χωρών καθώς και η υπερπροσφορά πετρελαίου στις αγορές, κυρίως λόγω των εξελίξεων στις ΗΠΑ με το σχιστολιθικό πετρέλαιο.

«Η χαμηλή τιμή πλήττει τη Ρωσία περισσότερο από τις κυρώσεις»

Μέσα Οκτωβρίου η Deutsche Bank Research δημοσίευσε μελέτη για τις επιπτώσεις που έχει η χαμηλή τιμή πετρελαίου στις σημαντικότερες πετρελαιοπαραγωγές χώρες. Τμήμα της έρευνας αφιερώθηκε στο ποια χώρα χρειάζεται να επιτύχει ποια τιμή πετρελαίου για να χρηματοδοτήσει τον προϋπολογισμό της. Η Ρωσία για παράδειγμα καλύπτει σε ποσοστό 45% το κρατικό της χρέος από την εξαγωγή ενέργειας, όπου η τιμή φυσικού αερίου είναι συνδεδεμένη με αυτή του πετρελαίου. Κατά την έκθεση, η τιμή πετρελαίου πρέπει να είναι 100 δολάρια το βαρέλι για να μπορεί η Ρωσία να ισοσκελίσει τον προϋπολογισμό της. Η σημερινή τιμή είναι γύρω στα 85 δολάρια το βαρέλι. Με σοβαρές συνέπειες, όπως υποστηρίζει ο Στέφαν Μάιστερ, από τη Γερμανική Εταιρεία Εξωτερικής Πολιτικής. «Ο ρωσικός προϋπολογισμός υποχρηματοδοτείται. Και υπό το πρίσμα των οικονομικών κυρώσεων της Δύσης και της μηδενικής ανάπτυξης που βιώνει η ρωσική οικονομία, το πρόβλημα που αντιμετωπίζει είναι ιδιαίτερα σοβαρό».

Ο γερμανός εμπειρογνώμων σε θέματα Ρωσίας πηγαίνει ακόμη παραπέρα υποστηρίζοντας ότι η χαμηλή τιμή του πετρελαίου είναι πιο οδυνηρή για τη χώρα από ό,τι οι κυρώσεις της Δύσης. Και έτσι οι θεωρίες συνωμοσίας και τα σενάρια για τη χαμηλή τιμή πετρελαίου δίνουν και παίρνουν. Στη Ρωσία μάλιστα ορισμένοι αρθρογράφοι θυμήθηκαν τη δεκαετία του 80, όταν υπέστη καθίζηση η τιμή πετρελαίου, κάτι που αποδόθηκε σε μηχανορραφίες των ΗΠΑ να οδηγήσουν τότε τη χώρα στη χρεοκοπία και στη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης.

«Σύμπτωση συμφερόντων ΗΠΑ – Σ. Αραβίας»

Μέσα Οκτωβρίου είδε επίσης το φως και μια άλλη μια έκθεση, αυτή του Ρωσικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών, στην οποία η πτώση της τιμής πετρελαίου αποδίδεται σε συμφωνία των ΗΠΑ με τη Σαουδική Αραβία. Η αλήθεια είναι ότι το Ριάντ δεν έδειξε διατεθειμένος να πάρει μέτρα σταθεροποίησης της τιμής μειώνοντας τις ποσότητες εξόρυξης, το αντίθετο μάλιστα, τον περασμένο Σεπτέμβριο ανέβασε τις ποσότητες. Παράλληλα απέρριψε αίτημα της Βενεζουέλας για έκτακτη συνάντηση των χωρών του ΟΡΕC, με αποτέλεσμα το θέμα να παραπεμφθεί στην τακτική σύνοδο του ερχόμενου Νοεμβρίου. Η Κίρστεν Βεσφάλεν από το Ίδρυμα Επιστήμη και Πολιτική δίνει μια εξήγηση: «Το κόστος εξόρυξης είναι χαμηλό στη Σαουδική Αραβία και θα πρέπει να πούμε ότι η οικονομία της μπορεί να αντέξει περισσότερο από πολλές άλλες. Ναι μεν χρειάζεται ως βάση τα 90 με 95 δολάρια το βαρέλι, αλλά ο προϋπολογισμός της είναι ισοσκελισμένος, δεν έχει χρέη, έχει κάνει μεγάλες προμήθειες που τις δίνουν μεγάλα περιθώρια χρόνου. Σε άλλες χώρες η κατάσταση είναι πιο κρίσιμη».

Όπως στο Ιράν, τον αιώνιο αντίπαλο της Σαουδικής Αραβίας στον αγώνα για επιρροή στην ευρύτερη Μ. Ανατολή. Η Τεχεράνη χρειάζεται άμεσα, λόγω των κυρώσεων από τη Δύση, έσοδα από το πετρέλαιο. Για να καλύψει τις ανάγκες της πρέπει η τιμή πετρελαίου να φτάσει τα 125 δολάρια το βαρέλι. Για τον ιρανό υπουργό Πετρελαίου, Μπιγιάν Ζανγκανέ φταίει το Ριάντ και η υπερπροσφορά πετρελαίου για την πτώση της τιμής του. Η υψηλή τιμή του περιορίζει τα περιθώρια ελιγμών της Τεχεράνης στις διαπραγματεύσεις για το ατομικό πρόγραμμα της χώρας. Όσο λιγότερες είναι οι εισπράξεις από το πετρέλαιο, τόσο πιο σημαντική είναι η χαλάρωση του καθεστώτος των κυρώσεων από τη Δύση. Και να μεν ο γερμανός εμπειρογνώμων απορρίπτει ως εικασίες το σενάριο συμφωνίας μεταξύ ΗΠΑ και Σ. Αραβίας αύξησης της ποσότητας εξόρυξης για να τεθούν υπό οικονομική πίεση η Ρωσία και το Ιράν, ωστόσο παραδέχεται ότι υπάρχει σύμπτωση συμφερόντων. Γιατί ακόμη και οι πετρελαιοπαραγωγοί στις ΗΠΑ ενδιαφέρονται να κρατηθεί ψηλά η τιμή του πετρελαίου, διότι μόνο τότε συμφέρει η εξόρυξη σχιστολιθικού πετρελαίου.

(Πηγή: Deutsche Welle)